

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci žalobkyně: **H. T. T.** státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, zastoupena Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného

t a k t o :

- I.** Žalovaný **je p o v i n e n** vydat rozhodnutí o žádosti žalobkyně ze dne 16.12.2015 o povolení k dlouhodobému pobytu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II.** Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 19.342,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Marka Sedláka, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu, kterou spatřuje v tom, že dosud žalovaný správní orgán nerozhodl o její žádosti o dlouhodobý pobyt, kterou podala dne 9. 12. 2015 na zastupitelském úřadu v Hanoji. Dne 8. 9. 2016 podala žalobkyně žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., o které dosud Komise nerozhodla.

Žalobkyně navrhla, aby soud uložil žalovanému vydat ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku rozhodnutí ve věci správního řízení o žádosti o dlouhodobý pobyt žalobkyně.

Žalovaný správní orgán ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že o podané žádosti o dlouhodobý pobyt za účelem sloučení rodiny se žalovaný dozvěděl až v září 2016, kdy také dne 9.9. 2016 zahájil řízení pod č.j. OAM-27854/DP-2016, a to na základě dokumentů, které měl k dispozici. Dne 13. 9. 2016 zaslal žalovaný zástupci žalobkyně výzvu k odstranění vad podání a usnesením z téhož dne bylo řízení přerušeno. Žalovaný činí nezbytné úkony ke zjištění skutečného stavu věci, aby mohl o žádosti žalobkyně zodpovědně rozhodnout, nebyl a není nečinný. Navrhl proto zamítnutí podané žaloby.

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 2. 12. 2016, č. j. 11 A 149/2016 – 31 byla žaloba zamítnuta. Městský soud akceptoval, že žalobkyně podala žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny u zastupitelského úřadu formou přílohy ke stížnosti a tímto okamžikem došlo k zahájení správního řízení, současně však zohlednil skutečnost, že žalovaný se o podání žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu dozvěděl až z podání žalobkyně ze dne 8. 9. 2016, a bezprostředně poté učinil kroky k tomu, aby o žádosti žalobkyně rozhodl. Zohlednil skutečnost, že žalobkyni muselo být v okamžiku, kdy zastupitelský úřad vyřídil její stížnost sdělením ze dne 5. 2. 2016 zřejmé, že její žádost nebyla postoupena příslušnému správnímu orgánu k řízení, neboť jí tato žádost byla vrácena do její dispozice. Bylo tedy zcela zřejmé, že žalovaný správní orgán o podání žádosti nemohl být informován.

Uvedený rozsudek byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 3. 2017, č. j. 9Azs 343/2016-26. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že došlo k nesprávnému právnímu posouzení věci. Poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41, ve kterém k ustanovení § 71 správního řádu konstatoval, že v případě, kdy není rozhodnuto v zákonem stanovených lhůtách, je správní orgán bez dalšího nečinný, výjimku představují pouze případy uvedené v § 71 odst. 3 pod písm. a) a b) správního řádu, když v daném případě je zřejmé, že žalovaný správní orgán nečinil úkony ve věci ihned po podání žádosti, ale až po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro vydání rozhodnutí.

Městský soud v Praze se znovu zabýval důvodností podané žaloby, vycházel přitom z právního názoru, uvedeného ve zrušujícím rozsudku, neboť jejím vázán (§ 110 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů-dále „s.ř.s.“) Podle § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud bez nařízení jednání, když účastníci řízení vyslovili s takovýmto postupem souhlas.

Z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že zástupce žalobkyně podáním ze dne 8.9.2016 požádal žalovaný správní orgán o informaci o stavu řízení. V této žádosti uvedl, že dne 9.12.2015 podal účastník řízení osobně na Zastupitelském úřadě v Hanoji žádost o dlouhodobý pobyt za účelem sloučení rodiny, k čemuž předkládá kopii přípisu zastupitelského úřadu ze dne 5.2.2016 a kopii žádosti o dlouhodobý pobyt, která byla vrácena zástupci žalobkyně jako příloha přípisu ze dne 5.2.2016. Tyto doklady potvrzují, že žádost byla na zastupitelském úřadu podána. Podáním žádosti bylo zahájeno správní řízení, proto žádá o informaci o stavu řízení o žádosti o dlouhodobý pobyt a úkonech, které byly provedeny.

Usnesením žalovaného ze dne 13.9.2016 pod č.j. OAM-27854-4/DP-2016 byla žalobkyni určena lhůta 35 dnů ode dne doručení tohoto usnesení k odstranění vad žádosti, které jsou uvedeny v připojené výzvě k odstranění vad žádosti. Současně bylo rozhodnuto o přerušení řízení na výše uvedenou dobu. Ve spise je dále založena i samotná výzva k odstranění vad žádosti ze dne 13.9.2016 s tím, že k žádosti nebyly přiloženy fotografie, doklad o zajištění ubytování, doklad prokazující, že úhrnný měsíční příjem rodiny po sloučení odpovídá podmínkám uvedeným v § 42b odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., doklad potvrzující příbuzenský vztah k cizinci s povoleným dlouhodobým nebo trvalým pobytem, doklad obdobný z evidence Rejstříku trestů ČR. Zmíněné usnesení a výzva k odstranění vad žádosti byly doručeny zástupci žalobkyně dne 13.9.2016. Ze spisového materiálu pak lze dovodit, že uvedené doklady byly žalobkyní předloženy 19.10.2016.

Ve spise je založena kopie žádosti žalobkyně o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny ze dne 16.12.2015 a žádost žalobkyně o učinění opatření proti nečinnosti ze dne 8.9.2016.

Ve spise je dále založeno sdělení Velvyslanectví České republiky v Hanoji ze dne 5.2.2016 ke stížnosti ze dne 9.12.2015, ve kterém velvyslanectví zástupci žalobkyně sdělilo, že podala jmenovaná žádost o vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem podnikání pracovníkem Zastupitelského úřadu přijata k dalšímu řízení. Doprovázející zmocněný zástupce po skončení tohoto úkonu podal stížnost společně s přílohou v podobě žádosti o dlouhodobý pobyt za účelem sloučení rodiny, aniž by tato žádost byla kdykoliv před tím předložena k podání. Stížnost nebyla shledána důvodnou, originály příloh, které byly ke stížnosti přiloženy, se vrací.

Vzhledem k tomu, že při rozhodování o žalobách proti nečinnosti správního orgánu rozhoduje soud na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s.ř.s.), zjišťoval u žalovaného, zda o žádosti žalobkyně již nebylo rozhodnuto. Sdělením žalovaného ze dne 18. 4. 2017 žalovaný uvedl, že byla zpracována Předkládací zpráva ze dne 14. 1. 2017, č. j. OAM-27854-14/DP-2016, z níž je zřejmé, že nebyl zjištěn zákonný důvod, proč by povolení k dlouhodobému pobytu nemohlo být vydáno při splnění podmínek uvedených v návrhu vyřízení. Ze spisového materiálu nevyplývá, že by ve věci bylo rozhodnuto.

Řízení o žalobách na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je upraveno v ustanoveních § 79 - § 81 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.). Ochrany proti nečinnosti správního orgánu se může domáhat ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se domáhat žalobou toho, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. V případě, kdy soud shledá, že žalovaný správní orgán je nečinný, uloží mu rozsudkem povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon (§ 81 odst. 2 s.ř.s.). Podle § 81 odst. 3 s.ř.s. soud žalobu zamítne, není-li důvodná.

Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalobkyně podala jako přílohu své stížnosti dne 9. 12. 2015 žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem soužití rodiny. Podle § 169 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, vydá se rozhodnutí ve lhůtě 270 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu.

Zde je vhodné poukázat na již ustálenou judikaturu, podle níž za vyřízení žádosti odpovídá žalovaný správní orgán, a to i v situaci, kdy je žádost podána na velvyslanectví a nedostala se do dispozice žalovaného. Proto se ochrany proti nečinnosti lze domáhat proti žalovanému, neboť on je správním orgánem, jemuž přísluší rozhodnutí ve věci podaných žádostí o pobyt. Správní řízení je zahájeno okamžikem, kdy se žádost dostane do dispozice zastupitelského úřadu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.3.2016 č.j. 1Azs 281/2015-34, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3.6.2016 č.j. 5Azs 85/2016-22, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.4.2015 č.j. 7Azs 282/2014-48, všechny rozsudky dostupné na www.nssoud.cz).

Jak již bylo konstatováno, ze spisového materiálu vyplývá, že o žádosti žalobkyně nebylo dosud rozhodnuto, ačkoliv lhůta stanovená zákonem již marně uplynula ještě před tím, než žalovaný začal činit úkony k vydání rozhodnutí o podané žádosti. Soud proto dospěl k závěru, že žaloba je důvodná a podle § 81 odst. 2 s.ř.s. uložil žalovanému správnímu orgánu vydat rozhodnutí o žádosti žalobkyně s tím, že s přihlédnutím ke stadiu řízení a k okolnostem daného případu považuje za přiměřenou lhůtu 30 dnů, která počne běžet od právní moci tohoto rozsudku.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., žalobkyně měla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení přísluší. Náklady řízení spočívají v zaplacených soudních poplatcích za podanou žalobu (2.000,- Kč) a za kasační stížnost (5.000,-Kč) a v odměně za zastupování advokátem, a to za 3 úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby, podání kasační stížnosti) po 3.100,- Kč (§ 7, § 9, § 11 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů), 3x režijní paušál po 300,- Kč (§ 13 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů), tedy odměna celkem 10.200,-Kč. Tato částka byla zvýšena o daň z přidané hodnoty 21 %, když zástupce žalobce doložil, že je plátcem této daně. Daň z přidané hodnoty představuje částku 2.142,- Kč, celkem odměna za zastoupení představuje částku 12.342,- Kč. Celkem náklady činí částku 19.342,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25. dubna 2017

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Pechočová